

det tror jeg at turde sige paa Udvalgets Vegne — komme detærede Medlem i Møde paa dette Punkt og indskrænke denne Ret til kun at gælde Fiskerne. Jeg beder det ærede Medlem erindre dette, hvis vi senere atter skulle komme til en Forhandling om dette Lovforslag.

Hvad angaar de 3 Forslag, der ere stillede af det ærede Medlem sammen med 20 andre Medlemmer, maa jeg først sige, at naar den højtærede Landbrugsminister lagde saa megen Vægt paa, at der var 21 af Tingets Medlemmer, som viste sig at være i Uoverensstemmelse med Udvalget, tror jeg dog — det er kun en Formodning, jeg udtaler — at den højtærede Minister og hvem, der ellers har lagt det samme ind i denne Række Navne, tage fejl deri. Det er jo en Skik, som man oftere ser brugt her i Tinget, at man hjælper et eller flere Medlemmer, som ikke ere nok til selv at stille Ændringsforslag til 3dje Behandling, med at stille saadanne uden at man derved paatager sig at støtte det paagældende Ændringsforslag. Jeg skal ikke dømme om, hvorvidt denne Skik er heldig over for Forretningsordenens Bestemmelser, men den er til Stede, og det er min Tro, at den har været den ledende for adskillige af de 21 Medlemmer. Afstemningen vil vise, om jeg har Ret deri. — Hvad i øvrigt angaar de opstillede 3 Ændringsforslag, skal jeg udtale mig aldeles bestemt mod det første. Ændringsforslagene have ikke været forelagte Udvalget, da de først ere fremkomne efter dettes sidste Møde; men som jeg sagde før, maa de selvfølgelig fraraades, da de ere stillede mod Udvalgets Ændringsforslag, og da Tanken i dem saa tit er drøftet i Udvalget. Imidlertid tør jeg dog kun for mit eget personlige Vedkommende sige, at skulde dette Ændringsforslag under Nr. 1 virkelig blive vedtaget, vilde Følgen deraf blive, at jeg vilde stemme mod hele Loven, saa vilde jeg anse mit Arbejde i denne Sag for spildt, og saa vilde jeg ønske, at jeg aldrig havde begyndt paa det. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds fremhævede særlig stærkt, at denne Ændring under Nr. 1 kun var en simpel Konsekvens af det Øjemed med Lovforslaget, som vi ogsaa vedkende os. Og den ærede Ordfører for Ændringsforslagsstillerne betonedede det samme, at naar man virkelig ikke vilde andet end frede Kysten, maatte man kunne nøjes med dette hans Forslag. Dertil vil jeg svare, at det kan naturligvis siges, hvis man gaar ud fra, at der overhovedet kan være Tvivl om, hvorvidt det

kan skade Kysten at tage de Ting fra Strandbredden, som man forbyder at tage fra Forstranden. Men det mene vi ikke, der kan være Tvivl om. Vi mene, og det er ofte kommet frem — derfor skal jeg kun i al Korthed gentage det — at det er en Selvfølge, at naar man forbyder Borttagelsen af noget fra Forstranden, fordi det vil skade Kysten, maa det endnu mere skade Kysten, at man borttager det fra Strandbredden; det er dog ikke Forstranden selv, der skal beskyttes; det har der aldrig været Tale om, det er jo slet ikke for dennes Skyld, at disse Foranstaltninger træffes. (*Bertelsen* [Hjørring Amts 5te Valgkreds]: Jo!) Det var mærkeligt. Jeg havde dog ikke troet, jeg skulde høre noget Menneske udtale, at det var Forstrandens Skyld. Nej, det er Kysten, som skal fredes; det er for Kystens, for det dyrkede Lands Skyld, at disse Foranstaltninger træffes, og det er derfor, vi sige, at det er af allerstørste Vigtighed netop at værne den Del af det udyrkede Jordsmon, som ligger *nærmest* ved det dyrkede. Det betragte vi som givet — andre kunne jo have Lov til have en anden Mening — at der er det farligst at berøve Kysten sit Værn, og derfor er det, vi mene, at der ingen Plads er her for Synsmændenes Vilkaarlighed eller overhovedet for noget som helst Skøn. Er Afgørelsen truffen med Hensyn til Forstranden, er det dermed givet, hvad der skal gælde, hvor det er endnu farligere. Men hvis man ikke vil erkende det — og jeg forstod det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) og de andre Herrer saaledes — hvis man ikke betragter det som en Selvfølge, hvis man virkelig vil forsvare, at det kan tænkes at være farligt at borttage Ting paa Forstranden, men ufarligt paa Strandbredden, vil man sige, at det er et aabent Spørgsmaal, som man ikke kan forstaa, at Udvalget ikke vil gaa ind paa, ogsaa at lægge i Synsmændenes Haand, da vil jeg et Øjeblik stille mig paa d'Hrr.s Standpunkt. Lad os gaa ud fra, at dette kan være tvivlsomt. Hvorfor ville vi da alligevel ikke lægge det i Synsmændenes Haand? Det er ganske simpelt, fordi Synsmændene ifølge den Maade, hvorpaa de ere valgte, og for de allerfleste Tilfældes Vedkommende ifølge deres egen borgerlige Stilling som Lodsejere ere interesserede i Sagen. Det kan ikke hjælpe, at det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (*Bertelsen*) vil skræmme os med det Spørgsmaal, om vi ogsaa virkelig ville bestride disse Synsmænds Upartiskhed, og om vi virkelig ville paa-